

Кога слѣдъ туй Г. Момчиловъ на стр. 140 показва чи **А**, **Ъ** сж заменени съ чисто *е* и *е*, тогачъ по какви основи пишѣ учж и врътж въ з, л, м, *учжтъ врътжтъ*? — Ако *е* за туй чи днешниия ни *е*зикъ замѣнява **А**, **Ъ** съ ж, *ж* трѣбваше да ни покаже, или пощо не *е* показалъ, длѣжентъ *е* да покаже. — За съвършено правописание нужное решение отъ учения нашъ зборъ: пощо не ж изгубило носния си гласъ и ся уподобила на *ъ*, то трѣбва или неж, ж-то, да изхвърлимъ, пощо *ж* замѣнимъ съ *з* или *с* да заменимъ съ неж и него—*з-тъ*—сѣвѣмъ да изхвърлимъ. Двѣ букви съ *е*-динъ и сжщъ гласъ не ни сж потрѣбни.

36. За буквж-гж *щ* какво мислиме казахме още подъ 1. Г. Момчиловъ *е* много добръ сторилъ, чи *ж* и не спомѣнва въ правописание-то.

37. На стр. 148 подъ в) дума-та *Госпожа* трѣбва да *е* написана *Госпожда*. Тази рѣчь *е* станжала отъ корена *Господ*—съ приставка *а* и вмѣтка *і*: *господ-і-а*—*господ-ж-а*—*госпожда*, гдѣто *е* *ж*-то за благозвучность преминѣло прѣдъ *о*. Така и: *ражда*, *отхожда*, *прѣжда*, *мѣжда*, *ражда*, *говежда*. Положенія законъ за тѣзи рѣчи (стр. 7 подъ 11) *е* прахтически, но строги-тѣ науки като н. пр. граматика-та не трѣятъ прахтикж, ако не *е* основана на нуждиж-гж теориж.

38. Това *е* щото имахме да кажемъ главно връхъ недостатки-тѣ въ граматика-та за новобѣл. *е*зикъ отъ Г. И. Н. Момчилова. Остава ни още да покажемъ въ какво ся състон напрѣдка на тѣзи граматика.

39. Ако граматика-та на Г. Момчиловъ—за която хортуваме—бѣше просто типъ на досегашни-тѣ ни граматики, то сичко, щото бихме казали връхъ неж, ако щехме това да сторимъ, щеше да ся състои въ това: Българека-та книжина си можеше и безъ тѣзи граматикж. Че врѣме *е* единъ пѣтъ да работимъ сериозно, не да ни рѣководи частентъ, но общъ интересъ за доброто на народъ-гъ ни, който ни *е* родилъ и отхранилъ и съ туй нѣравствено тешко задлѣжилъ. Съ това *е* ищемъ да кажемъ, че ний не знаемъ да почетемъ досегашни-тѣ и сегашни-тѣ ни граматики. Далекъ *е* отъ насъ такава несмисленость. Лоши, добри, тѣ ни отворихж очи-тѣ, и ако ний днесъ можемъ намѣри въ тѣхъ нѣкои недостатки то трѣбва да сме праведни тѣзи недостатки да отдадемъ не на писатели-тѣ имъ, но на врѣме-то, въ което сж ги писали. Ний ищемъ да кажемъ че пощо *е* вече Българско-то друштво много или малко прошарано съ научници отъ които нѣкои и явно починжж да желяжтъ попрахвки по различни-тѣ стрѣки на наука-та, като н. пр. въ *е*зикъ-гъ ни, учрѣдници-тѣ на „Мирозрѣние-то“ и „Гайда-та“, то трѣба и да разумѣемъ тѣзи Книжевници и, слѣдъ строгж-гж критикж, да ся ползуваме отъ тѣхни-тѣ истини прѣдложения. Г. Момчиловъ колко и че нерачилъ да земе у видъ тѣзи прѣдложения, пакъ *е* отъ сички-тѣ ни по нови граматики, не мислиме тука и: *Bulgarische Grammatik von*

това лице О, става: очн-о-нт- учи-и-нт- учинтъ- учятъ; *ерти-о-нт* врти-и-нтъ, — врти-и-нт- вртилатъ вртятъ зм. вртиятъ.